

ANAYASA MAHKEMESİ KARARI

Anayasa Mahkemesi Başkanlığından:

İKİNCİ BÖLÜM

KARAR

MURAT BAL BAŞVURUSU

Başvuru Numarası : 2022/24846

Karar Tarihi : 17/9/2025

Başkan : Basri BAĞCI

Üyeler : Engin YILDIRIM
Rıdvan GÜLEÇ
Yıldız SEFERİNOĞLU
Metin KIRATLI

Raportör : Yusuf KARABULAK

Başvurucu : Murat BAL

Vekili : Av. Rezan SARICA

I. BAŞVURUNUN ÖZETİ

1. Başvuru, ceza infaz kurumunda yapılan arama sırasında ele geçirilen radyo nedeniyle disiplin cezası verilmesinin ifade özgürlüğünü ihlal ettiği iddiasına ilişkindir.

2. Başvurucu, silahlı terör örgütüne üye olma suçundan Marmara 5 No.lu L Tipi Kapalı Ceza İnfaz Kurumunda (Ceza İnfaz Kurumu) hükümlü olarak bulunmaktadır.

3. Başvurucunun kaldığı odada 24/9/2021 tarihinde yapılan kısmi arama sırasında ortak yaşam alanındaki komodinin içinde bir adet AM (Amplitude Modulation) frekanslı radyo bulunması üzerine başvuru hakkında disiplin soruşturması başlatılmıştır.

4. Ceza İnfaz Kurumu idaresi, disiplin soruşturması kapsamında başvurunun savunmasını talep etmiştir. Başvurucu; savunmasında, yaklaşık beş yıldır aynı ceza infaz kurumunda bulunduğunu, söz konusu radyonun tahliye olan bir arkadaşı tarafından hediye edildiğini, daha önceki tarihlerde kurumda farklı bantları olan radyoların satıldığını, ele geçirilen radyonun yasak olduğunu ve suç teşkil ettiğini bilmediğini, aksi hâlde idareye teslim edeceğini, radyoyu odanın ortak alanında kullandığını belirtmiştir.

5. Ceza İnfaz Kurumu Disiplin Kurulu Başkanlığı (Disiplin Kurulu) başvuru hakkında 13/12/2004 tarihli ve 5275 sayılı Ceza ve Güvenlik Tedbirlerinin İnfazı Hakkında Kanun'un 44. maddesinin (3) numaralı fıkrasının (g) bendi (kuruma kaçak eşya sokma ya da bulundurma veya kurumda kaçak eşya kullanma disiplin suçu) uyarınca 11 gün hücreye koyma disiplin cezası vermiştir. Disiplin Kurulu kararında, ele geçirilen radyonun AM yazısının silinmeye çalışıldığını, radyonun yasak olduğunun bilinmediğine ilişkin beyanların

gerçeği yansıtmadığını, söz konusu radyonun örgütsel haberleşme amacıyla bile ve isteye kullanıldığını belirtmiştir.

6. Başvurucu, Disiplin Kurulunun kararına karşı Silivri 1. İnfaz Hâkimliğine (İnfaz Hâkimliği) şikâyetle bulunmuştur. Başvurucu; şikâyet dilekçesinde, ele geçirilen radyonun AM frekansının çalışmadığını, suç teşkil edebilecek herhangi bir özelliğinin bulunmadığını, radyonun ortak alanda ve gizli tutulmaksızın kullanıldığını, radyonun tahliye olan bir arkadaşı tarafından kendisine hediye edildiğini, verilen cezanın ağır olduğunu ifade etmiştir.

7. İnfaz Hâkimliği tarafından 17/11/2021 tarihinde yapılan duruşmada başvurucu, radyonun daha önceki aramalarda görülmesine karşın sorun teşkil etmediğini, kendisinin odaya gelmesinden önce de radyonun odada kullanıldığını, radyonun kurum kantininde satılanlardan olduğunu, boyutu itibarıyla dışarıdan yasaklı olarak sokulmasının mümkün olmadığını beyan etmiştir. Ek olarak AM frekanslı radyoların daha önce kullanılmasına izin verildiğini, yasaklandıktan sonra da AM frekanslı radyoların bantlarının sökülerek yeniden iade edildiğini ileri sürerek verilen disiplin cezasının kaldırılmasını talep etmiştir.

8. Uyuşmazlığı inceleyen İnfaz Hâkimliği, aramada ele geçirilen radyonun AM frekansının çalışıp çalışmadığının ve daha önce kurum kantininde satılıp satılmadığının tespit edilmesi için Ceza İnfaz Kurumuna müzekkere yazılmasına karar vermiştir. Ceza İnfaz Kurumu müzekkereye verdiği cevapta radyonun kurum kantininde satılan radyolardan olmadığını belirtmiş, radyonun AM frekansının çalışıp çalışmadığı yönünde herhangi bir bilgi sunmamıştır.

9. İnfaz Hâkimliği tarafından yapılan değerlendirme sonucunda başvurusunun şikâyeti reddedilmiştir. Kararda; başvurusunun radyoyu kurum kantininden satın alarak temin ettiği, daha önce AM frekanslı radyoların bulundurulmasına izin verildiği, daha sonra AM frekanslı radyolar yasaklanınca bantlarının iptal ederek iade edildiği iddialarına yer verilmiştir. Kararda ayrıca başvurucudan ele geçirilen radyonun kurum kantininde satılan radyolardan olmadığına dair Ceza İnfaz Kurumu tarafından sunulan bilgiye ve radyonun AM frekanslı radyolardan olduğuna dair tespiti de değinilmiştir. İnfaz Hâkimliği kararında; bazı ceza infaz kurumlarının çevresinde yerel yayın yapan radyolardan veya bu radyoların frekanslarına kaçak girilerek daha önceden yapılan ses kaydı ile kurumda barındırılan terör örgütü mensubu hükümlü ve tutuklulara örgütsel ve motive edici yayın yapıldığı duyurularının alındığına, örgüt mensubu hükümlü ve tutukluların örgütsel bağlantılarının kesilmesi ve radyo yayınları kullanılarak verilen talimatların engellenmesi amacıyla sadece FM bandı bulunan (AM, MW, SW, LW bantlarının olmadığı) radyoların ceza infaz kurumu kantinlerinde satışının yapılması için İşyurtları Kurumu Daire Başkanlığına yazı gönderildiğine vurgu yapılmıştır. Bu bağlamda kararda, AM frekanslı radyoların elektronik haberleşme aracı olarak kullanılabildiği sonucuna ulaşılarak AM frekanslı radyo bulunduran başvurusunun eyleminin sübutuna ilişkin değerlendirmede bir isabetsizlik bulunmadığı kabul edilmiştir.

10. Başvurucu, İnfaz Hâkimliği kararına karşı itiraz etmiştir. İtirazı inceleyen Silivri 1. Ağır Ceza Mahkemesi (Mahkeme), disiplin soruşturmasının usul işlemleri yönünden hukuka uygun olduğu, şikâyet konusu disiplin cezasına ilişkin olayın sabit olduğu ve disiplin cezasının sabit olan eyleme uygun olarak verildiği gerekçesiyle itirazın reddine karar vermiştir.

11. Başvurucu, nihai kararı 17/1/2022 tarihinde öğrendikten sonra 10/2/2022 tarihinde bireysel başvuruda bulunmuştur.

12. Öte yandan Ceza İnfaz Kurumu, ele geçirilen radyo sebebiyle başvurucu hakkında Silivri Cumhuriyet Başsavcılığına (Başsavcılık) suç duyurusunda bulunmuştur. Başsavcılığın infaz kurumuna veya tutukevine yasak eşya sokma suçundan başvurusunun cezalandırılması talebiyle düzenlediği iddianame uyarınca Silivri 7. Asliye Ceza Mahkemesinde (Asliye Ceza Mahkemesi) yargılama yapılmıştır. Başvurucu, bu yargılamada daha önceden ceza infaz kurumundaki tüm radyoların toplanıp AM bantlarının sökülüp geri verilmiş olduğunu, bu sebeple söz konusu radyonun da AM bandının sökülmüş olduğunu arkadaşlarından öğrendiğini ifade etmiştir.

13. Asliye Ceza Mahkemesi söz konusu radyonun çalışıp çalışmadığının ve FM haricindeki bantların çekip çekmediğinin teknik olarak incelenmesi amacıyla bilirkişi incelemesi yaptırılmasına karar vermiştir. Bilirkişi tarafından dosyaya sunulan raporda; radyonun AM bandının çalışmadığı ve yayınının olmadığı, yalnızca FM bandının çalıştığı tespit edilmiştir. Bu tespit doğrultusunda Asliye Ceza Mahkemesi başvurusunun üzerine atılı suçun kanunî tanımında belirtilen unsurlarının oluşmadığı gerekçesiyle beraat kararı vermiş ve karar istinaf kanun yoluna başvurulmaksızın kesinleşmiştir.

14. Komisyonca adli yardım talebinin kabulü ile başvurunun kabul edilebilirlik ve esas incelemesinin Bölüm tarafından yapılmasına karar verilmiştir.

II. DEĞERLENDİRME

15. Başvurucu; haberleşme özgürlüğüne yapılan müdahalenin kanunla öngörülebilir olmadığını ve sınırlandırmayı haklı kılan sebeplerin bulunmadığını, üst düzey güvenlik önlemlerinin alındığı Ceza İnfaz Kurumuna başvuruya konu radyonun dışardan getirilmesinin mümkün olmadığını, radyonun kurum kantininden temin edildiğini, birçok aramada karşılaşılmamasına rağmen radyoya el konulmadığını belirtmiştir. Ayrıca Ceza İnfaz Kurumunda radyonun telefon veya telsiz gibi karşılıklı haberleşme amacıyla kullanılamayacağını, dışarıya haber aktarma imkânının radyo yoluyla mümkün olamayacağını, radyonun AM frekansının bulunmasının müdahaleyi hukuka uygun hâle getirmeyeceğini, el konulan bir radyo sebebiyle 11 gün hücreye koyma cezası verilmesinin demokratik bir toplumda gerekli olmadığını ileri sürerek özel hayatın ve aile hayatının korunması hakkının ihlal edildiğini iddia etmiştir.

16. Adalet Bakanlığı (Bakanlık) görüşünde; mevcut başvuruda başvurusunun ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine yönelik şikâyetleri incelenirken Anayasa ve mevzuat hükümleri doğrultusunda somut olayın kendine özgü koşullarının gözönüne alınması gerektiği belirtilmiştir. Başvurucu, Bakanlık görüşüne karşı beyanda bulunmamıştır.

17. Anayasa Mahkemesi, olayların başvuru tarafından yapılan hukuki nitelendirmesi ile bağlı olmayıp, olay ve olguların hukuki tavsifini kendisi takdir eder. Ceza İnfaz Kurumunda yapılan arama sırasında kaldığı odada ele geçirilen radyo nedeniyle başvurucu hakkında verilen disiplin cezasına yönelik şikâyetlerin bir bütün olarak ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır (benzer yönde bir karar için bkz. *Nezhat Turgut* (2) [2. B.], B. No: 2019/41273, 10/7/2024, § 13).

18. Açıkça dayanaktan yoksun olmadığı ve kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek başka bir neden de bulunmadığı anlaşılan başvurunun kabul edilebilir olduğuna karar verilmesi gerekir.

19. Ceza İnfaz Kurumunda bulunan başvurucuya ait radyo nedeniyle başvurunun disiplin cezasıyla cezalandırılmasının haber veya fikir alma özgürlüğüne, dolayısıyla ifade özgürlüğüne yönelik bir müdahale olduğu kabul edilmiştir. Anılan müdahale, Anayasa'nın 13. maddesinde belirtilen koşulları yerine getirmediği müddetçe Anayasa'nın 26. maddesinin ihlalini teşkil edecektir. Anayasa'nın 13. maddesinin ilgili kısmı şöyledir:

"Temel hak ve hürriyetler, ... yalnızca Anayasanın ilgili maddelerinde belirtilen sebeplere bağlı olarak ve ancak kanunla sınırlanabilir. Bu sınırlamalar, ... demokratik toplum düzeninin ... gereklerine ve ölçülülük ilkesine aykırı olamaz."

20. Müdahaleye dayanak olan 5275 sayılı Kanun'un 44. maddesinin (3) numaralı fıkrasının (g) bendinin kanunla sınırlama ölçütünü karşıladığı, müdahalenin Anayasa'nın 26. maddesinin ikinci fıkrasında yer alan kamu düzeninin korunması meşru amaçları kapsamında kaldığı sonucuna ulaşılmıştır. Bundan sonra yapılması gereken, müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun olup olmadığını değerlendirmektir. Temel hak ve özgürlüklere yönelik bir müdahalenin demokratik toplum düzeninin gereklerine uygun kabul edilebilmesi için zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşılaması ve orantılı bir müdahale olması gerekir (*Bekir Coşkun* [GK], B. No: 2014/12151, 4/6/2015, §§ 33-35; *Mehmet Ali Aydın* [GK], B. No: 2013/9343, 4/6/2015, §§ 42, 43; *Ferhat Üstündağ* [1. B.], B. No: 2014/15428, 17/7/2018, § 45).

21. Herkes gibi hükümlü ve tutuklular da Anayasa ve Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (Sözleşme) ortak koruma alanı kapsamında kalan temel hak ve hürriyetlerin tamamına (*Mehmet Reşit Arslan ve diğerleri* [2. B.], B. No: 2013/583, 10/12/2014, § 65) ve bu bağlamda ifade özgürlüğüne de sahiptir (*Murat Karayel (5)* [2. B.], B. No: 2013/6223, 7/1/2016, § 27). Öte yandan ifade özgürlüğünün mutlak bir hak olmadığı ve Anayasa'nın 26. maddesinin ikinci fıkrasında öngörülen sebeplerle sınırlandırılabilceği unutulmamalıdır. Bu bağlamda ceza infaz kurumunda bulunmanın kaçınılmaz sonucu olarak suçun önlenmesi ve disiplinin sağlanması gibi kurumda güvenliğin ve düzenin korunmasına yönelik kabul edilebilir gerekliliklerin olması durumunda mahpusların sahip olduğu haklara sınırlama getirilebilecektir (*Murat Karayel (5)*, § 29).

22. Ceza infaz kurumlarında barındırılan hükümlü ve tutukluların oda ve eklentilerinde bulundurulabilecekleri eşya ve maddeler 17/6/2005 tarihli ve 25848 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Ceza İnfaz Kurumlarında Bulundurulabilecek Eşya ve Maddeler Hakkında Yönetmelik'te düzenlenmiş; bu çerçevede bulundurulacak eşyaların sayısı, niteliği, hacmi ve bunların temin edilme şekilleri açıklığa kavuşturulmuştur. Buna göre her bir hükümlünün kurum kantininden satın almak kaydıyla bir adet kulaklıklılı küçük el radyosu bulundurulabilme ve kullanma hakları bulunmaktadır. 5275 sayılı Kanun'un 67. maddesinin (1) ve (2) numaralı fıkralarında hükümlünün radyo dinleme ve televizyon yayınlarını izleme hakkı bulunduğu belirtildikten sonra bunların nasıl kullanılacağı ve edinme şekilleri de gösterilmiştir. Kanunda, merkezî yayın sistemi bulunmayan ceza infaz kurumlarında, yararlı olmayan yayınların izlenmesini ve dinlenmesini engelleyecek önlemler alınmak suretiyle bağımsız anten kullanılarak televizyon ve radyo izlenmesine ve dinlenmesine izin verilebileceği; bu tür cihazların, bedeli kendisi tarafından ödenmek koşuluyla hükümlü adına kurumca satın alınabileceği fakat her ne biçimde olursa olsun dışardan gelenler tarafından

getirilen radyo ve televizyonun kuruma alınmayacağı belirtilmiştir. Kaldı ki yüksek güvenlikli ceza infaz kurumlarının sıkı güvenlik rejimine tabi hükümlülerin barındırıldıkları yerler olduğu ve infaz kurumlarında düzenli bir yaşamın sürdürülmesi, güvenliğin ve disiplinin sağlanması hususunda devletin takdir hakkının daha geniş olduğu da unutulmamalıdır (*Gıyasettin Aydın (2)* [1. B.], B. No: 2017/17252, 1/7/2020, § 42).

23. Bu doğrultuda Ceza İnfaz Kurumunda yapılan kısmi arama sırasında başvuruçunun yasaklı olduğu belirtilen AM frekanslı radyoyu kullandığı gerekçesiyle 5275 sayılı Kanun uyarınca disiplin soruşturması başlatılmıştır.

24. Disiplin suç ve cezaları yönünden genel hüküm niteliğinde olan 5275 sayılı Kanun'un 37. maddesi uyarınca, kanun kapsamındaki bir disiplin suçunun oluşabilmesi ve cezasının uygulanabilmesi için sadece her bir disiplin suçu yönünden belirlenen özel hükümdeki şartların gerçekleşmesi yeterli olmayıp ayrıca 37. maddedeki şartların da gerçekleşmesi gerekmektedir. 5275 sayılı Kanun'un 37. maddesine göre ceza infaz kurumunda düzenli bir yaşamın sürdürülmesi, güvenliğin ve disiplinin sağlanması bakımından kanun, tüzük, yönetmelikler ile idarenin uyulmasını emrettiği veya gerekli kıldığı davranış ve tutumları, kusurlu olarak ihlal ettiğinde eyleminin niteliği ile ağırlık derecesine göre hükümlü hakkında kanunda belirtilen disiplin cezaları uygulanacaktır (AYM, E.2013/6, K.2013/111, 10/10/2013; *Memiş Berber* [1. B.], B. No: 2017/38744, 20/10/2021, § 22). Ayrıca Anayasa Mahkemesi ceza infaz kurumunda yapılacak bir eylemin 5275 sayılı Kanun'un 39. ile 44. maddeleri arasında öngörülen disiplin suçunu oluşturduğu açık olsa dahi bu durumun disiplin cezası verilmesi için tek başına yeterli olmayacağını, eylemin ceza infaz kurumundaki güvenliği veya disiplini bozacak ya da düzenli yaşamın sürdürülmesini önleyecek şekilde gerçekleştirilmesi gerektiğini kabul etmiştir (AYM, E.2013/6, K.2013/111, 10/10/2013; *Murat Karayel (5)*, §§ 43, 44; *Cihat Özdemir* [2. B.], B. No: 2015/214, 9/5/2018, § 22).

25. Somut olayda başvuruçunun, Ceza İnfaz Kurumu idaresi tarafından yürütülen disiplin soruşturması sürecinde verdiği ifadede, İnfaz Hâkimliğine ve Mahkemeye yaptığı şikâyetinde, aynı zamanda hakkında yapılan ceza yargılaması sırasında; bulunduğu odaya sevk edildiği esnada da söz konusu radyonun odada olduğunu, radyonun ortak kullanım alanında bulunduğunu, yasaklı olduğunu bilmediğini, aksi hâlde radyoyu kullanmayacağını ve kurum idaresinden değiştirilmesini talep edeceğini belirtmiştir. Başvuruçunun, ceza yargılaması sırasında ek olarak radyonun AM frekansının çalışmadığını odadaki arkadaşlarından öğrendiğini de dile getirmiştir (bkz. §§ 4, 6, 7, 12).

26. Asliye Ceza Mahkemesi de bu hususu araştırmak amacıyla yaptırdığı bilirkişi incelemesi sonucunda bahse konu radyonun AM frekansının çalışmadığını tespit ederek başvuruçunun hakkında ceza infaz kurumuna yasak eşya sokma suçundan açılan kamu davasında beraat kararı vermiştir (bkz. § 13). Söz konusu radyonun AM frekansının çalışıp çalışmadığı hususunda ise Ceza İnfaz Kurumunca herhangi bir araştırma yapılmadığı, İnfaz Hâkimliğince bir inceleme yoluna gidilmişse de edinilen sonucun karara yansıtılmadığı, başka bir deyişle radyonun AM frekansının çalışıp çalışmadığı hususunda belirgin bir sonucun elde edildiğinin ortaya konulmadığı anlaşılmaktadır. Bunun yerine kararda, benzer olaylardan hareketle bu konudaki riskin varlığını ortaya koymaktan öteye gitmeyen soyut birtakım değerlendirmelerde bulunulmuştur. Oysa başvuruçuya ait olduğu belirtilen radyonun AM frekansına sahip olduğu ve örgütsel haberleşme aracı olarak kullanıldığı iddiasının araştırılması gerektiği açıktır. Bununla birlikte ortak alanda kullanılan ve daha önceki aramalarda görülmesine rağmen herhangi bir yaptırıma konu olmayan eşyanın ne yolla

edinildiği, söz konusu radyonun yasaklı eşya olması hâlinde neden daha önce disiplin cezasına konu edilmediği hususlarının da yapılacak değerlendirmede gözönünde bulundurulması gerekmektedir.

27. Anayasa Mahkemesi ifade özgürlüğüne yapılan bir müdahalenin kamu makamları tarafından ortaya konulan gerekçelerinin ilgili ve yeterli olup olmadığını denetler (diğerleri arasından bkz. *Kemal Kılıçdaroğlu* [1. B.], B. No: 2014/1577, 25/10/2017, § 58; *Bekir Coşkun*, § 56; *Tansel Çölaşan* [1. B.], B. No: 2014/6128, 7/7/2015, § 56; *Zübeyde Füsun Üstel ve diğerleri* [GK], B. No: 2018/17635, 26/7/2019, § 120; *Sırrı Süreyya Önder* [GK], B. No: 2018/38143, 3/10/2019, § 60; hükümlü ve tutuklulara uygulanan disiplin cezaları bağlamında bkz. *Eşref Arslan* [2. B.], B. No: 2014/14655, 18/7/2018, §§ 50-54; *Abdulhamit Babat (3)* [1. B.], B. No: 2015/3370, 9/1/2020, §§ 33-37). Somut olayda idare ve ilgili yargı mercileri, başvurunun eylemi nedeniyle disiplin cezası ile cezalandırılmasının zorunlu bir toplumsal ihtiyacı karşıladığını *ilgili* ve *yeterli* bir gerekçeyle gösterememiştir. Zira başvurunun itirazları da dikkate alınarak ve gerekli araştırma yapılarak somut olgulara dayalı bir gerekçe ortaya konulamamıştır. Bu nedenle başvurunun ifade özgürlüğüne 11 gün hücreye koyma cezası verilmesi suretiyle yapılan müdahalenin demokratik bir toplumda gerekli olduğunun gösterilemediği değerlendirilmiştir.

28. Açıklanan gerekçelerle Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün ihlal edildiğine karar verilmesi gerekir.

III. GİDERİM

29. Başvurucu, ihlalin tespiti ile 10.000 TL manevi tazminat talebinde bulunmuştur.

30. Başvuruda tespit edilen anayasal hak ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmasında hukuki yarar ve zorunluluk bulunmaktadır. Anayasa'nın 148. ve 153. maddeleri ile 30/3/2011 tarihli ve 6216 sayılı Anayasa Mahkemesinin Kuruluşu ve Yargılama Usulleri Hakkında Kanun'un 50. ve 66. maddeleri uyarınca ihlal kararının gönderildiği yargı mercilerince yapılması gereken iş, yeniden yargılama işlemlerini başlatıp Anayasa Mahkemesinin ihlal kararında belirtilen ilkelere ve gerekçelere uygun biçimde yürütülecek yargılama sonunda hak ihlalinin nedenlerini gidererek yeni bir karar vermektir (yeniden yargılama konusunda bkz. *Mehmet Doğan* [GK], B. No: 2014/8875, 7/6/2018, §§ 54-60; *Aligül Alkaya ve diğerleri (2)* [1. B.], B. No: 2016/12506, 7/11/2019, § 53-60, 66; *Kadri Enis Berberoğlu (3)* [GK], B. No: 2020/32949, 21/1/2021, §§ 93-100).

31. Bununla birlikte yalnızca ihlal tespitiyle giderilemeyecek olan manevi zararları karşılığında ve eski hâle getirme kuralı çerçevesinde başvurucuya talebiyle bağlı olarak net 10.000 TL manevi tazminat ödenmesine karar verilmesi gerekir.

IV. HÜKÜM

Açıklanan gerekçelerle;

A. İfade özgürlüğünün ihlal edildiğine ilişkin iddianın KABUL EDİLEBİLİR OLDUĞUNA,

B. Anayasa'nın 26. maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün İHLAL EDİLDİĞİNE,

C. Kararın bir örneğinin ifade özgürlüğünün ihlalinin sonuçlarının ortadan kaldırılması için yeniden yargılama yapılmak üzere Silivri 1. İnfaz Hâkimliğine (E.2021/2920, K.2021/3289) GÖNDERİLMESİNE,

D. Başvurucuya net 10.000 TL manevi tazminat ÖDENMESİNE,

E. 30.000 TL vekâlet ücretinden oluşan yargılama giderinin başvurucuya ÖDENMESİNE,

F. Ödemelerin kararın tebliğini takiben başvurunun Hazine ve Maliye Bakanlığına başvuru tarihinden itibaren dört ay içinde yapılmasına, ödemede gecikme olması hâlinde bu sürenin sona erdiği tarihten ödeme tarihine kadar geçen süre için yasal FAİZ UYGULANMASINA,

G. Kararın bir örneğinin Adalet Bakanlığına GÖNDERİLMESİNE 17/9/2025 tarihinde OYBİRLİÇİYLE karar verildi.